

Lesninger 3. søndag i fasten (år C)

---

1. lesning 2 Mos 3,1–8a.13–15

JEG ER har sendt meg til dere

I de dager gjette Moses småfeet for sin svigerfar Jetro, presten i Midjan. Da hendte det en gang at han drev feet over på den andre siden av ørkenen og kom til Guds fjell, Horeb. Der viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild, som slo opp fra en tornebusk. Med ett fikk han se at busken stod i lys lue, men den brant ikke opp.

Da tenkte Moses med seg selv: «Jeg vil bort og se dette underfulle synet, at tornebusken ikke brenner opp.» Men da Herren så at han kom borttil for å se, ropte han ut av tornebusken: «Moses, Moses!»

Og han svarte: «Ja, her er jeg.»

Da sa Gud: «Kom ikke nærmere! Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig grunn.» Herren sa: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.» Da skjulte Moses ansiktet; for han våget ikke å se på Gud.

Så sa Herren: «Jeg har sett hvor ondt mitt folk lider i Egypt, og hørt hvordan de klager over fogdene. Jeg vet hva de må lide. Nå er jeg steget ned for å fri dem fra egypterne og føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning.»

Da sa Moses til Gud: «Men når jeg nå kommer til israelittene og sier til dem at deres fedres Gud har sendt

meg, og de så spør etter hans navn, hva skal jeg da svare?»

Da sa Gud til Moses: «Jeg er den jeg er. Slik skal du svare israellittene: JEG ER har sendt meg til dere.»

Så sa Gud til Moses: «Du skal si til israellittene:

Herren, fedrenes Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt meg til dere. Dette skal være mitt navn til evig tid, og det skal de kalle meg fra slekt til slekt.»

Responsoriesalme Sal 103 (102),1–2. 3–4. 6–7. 8 og 11

Omkved: Herren er barmhjertig og nådig.

Min sjel, lov Herren,
ja, alt hva i meg er, love hans hellige navn.

Min sjel, lov Herren,
glem ikke alle hans velgjerninger.

Han som forlater dine synder,
som leger dine sår.

Han som løser ditt liv fra graven,
som kroner deg med miskunn og godhet.

Herren griper inn og frelser,
lar alle undertrykte få sin rett.

Han kunngjorde sin vei for Moses,
sin gjerning for Israels folk.

Barmhjertig og nådig er Herren,
langmodig og rik på miskunn.

For så høy som himmelen er over jorden,
er hans miskunn mektig over dem som frykter ham.

2. lesning 1 Kor 10,1–6.11–12

Folkets liv med Moses i ørkenen ble skrevet ned til advarsel for oss

Brødre, dere må være klar over hva som hendte med våre fedre. De ble alle skjult under skyen, gikk alle gjennom havet, og ble alle døpt til å være Mose disipler, gjennom sky og hav. De spiste alle den samme åndelige føde, drakk alle den samme åndelige drikk – for de drakk jo av den åndelige klippe som fulgte dem, og som var Kristus selv. Likevel var det ikke mange av dem som var Gud til behag, siden «deres lik lå strødd ut over ørkenen».

Og disse hendelsene har en symbolsk betydning for vårt eget liv; de advarer oss mot å ha en slik attrå til det onde som våre fedre hadde.

Alt dette var altså profetiske hendelser, som er skrevet ned til advarsel for oss – vi som står overfor tidenes ende. Og det betyr at enhver som tror han står trygt, må vokte seg vel så han ikke faller.

Evangelievers Matt 4,17

Omvend dere, sier Herren,
for himlenes rike er kommet nær.

Evangelium Luk 13,1–9

Om dere ikke omvender dere, kommer dere alle til å dø som de

På den tid kom noen og fortalte Jesus om de galileerne som Pilatus hadde drept under ofringen, slik at deres eget blod blandet seg med dyrenes. Til det sa Jesus:

«Mener dere at disse galileerne var større syndere enn alle de andre, siden det gikk dem slik? Å nei! Og jeg kan si dere, at hvis dere ikke omvender dere, skal dere alle omkomme som de. – Eller de atten som ble drept da Sjiioah-tårnet styrtet sammen over dem – tror dere at de var mer straffskyldige enn alle andre i Jerusalem? Nei, jeg sier dere at det var de ikke. Og om dere ikke omvender dere, kommer dere alle til å dø som de.»

Så fortalte han denne lignelsen: «En mann hadde et fikentre, som stod i hans vinhave. Men da han kom og så etter frukt på det, fant han ingen. Da sa han til gartneren: 'Nå har jeg gått her i tre år og sett etter frukt på dette fikentreet uten å finne noe. Ta og hugg det ned! Hvorfor skal det stå slik og suge ut jorden!' Men gartneren svarte: 'Herre, la det stå dette året også, så skal jeg spa opp jorden rundt det og gjødsle det; kanskje det da bærer frukt neste gang. Men hvis ikke, får du hugge det ned.'»